

Łaska w Listach Piotra

Wersety biblijne: 1 P 1:2b, 10, 13; 2:19–20; 3:7; 4:10; 5:5, 10, 12; 2 P 1:2; 3:18.

- I. Łaska to sam Chrystus, którym się radujemy – to zmartwychwstały Chrystus jako życiodajny Duch, który darmo daje nam siebie, jest dla nas wszystkim i robi wszystko w nas, przez nas i dla nas – J 1:14, 16–17; Iz 55:1; 2 Kor 1:8–9, 12; Ga 2:20; por. 1 Kor 15:10.**
- II. Pomnożenie łaski to łaska, która pomnaża się w naszym codziennym życiu w pełnym poznaniu Boga i Jezusa, naszego Pana; łaska Boga w Jego ekonomii jest bogata, pomnaża się i obfituje – 1 P 1:2b; 2 P 1:2; J 1:16; Ef 1:6–8; 2:7; Rz 5:17, 21; 1 Tm 1:14; Obj 22:21:**
 - A. Łaska pomnaża się nam dzięki naszym cierpieniom, ograniczeniom i słabościom; łaska to Chrystus jako Ten, który nosi nasze brzemiona; im więcej mamy brzemion, tym więcej mamy okazji do tego, by doświadczyć Chrystusa jako łaski – 2 Kor 12:7–9; por. 1:12.15.
 - B. Radowanie się Panem jako łaską jest udziałem tych, którzy Go kochają – Ef 6:24; J 21:15–17; 1 P 1:8.
 - C. Radujemy się Panem jako łaską wraz z Jego boską naturą dzięki temu, że przyjmujemy słowo Jego łaski, obejmujące wszystkie Jego drogocenne i największe obietnice, oraz temu, że w tym słowie trwamy – Dz 20:32; 2 P 1:4; Ef 6:17–18.
- III. Prorocy w Starym Testamencie prorokowali o łasce mającej przyjść ku nam – 1 P 1:10:**
 - A. Duch Chrystusa obecny w prorokach Starego Testamentu pozwolił im zrozumieć, że Chrystus przyjdzie do nas jako łaska poprzez wcielenie, cierpienia, jakie spotkają Go w trakcie Jego ludzkiego życia, i ukrzyżowanie, a także poprzez chwały, jakie uzyska On w zmartwychwstaniu, wniebowstąpieniu, drugim przyjściu i królowaniu, aby dzięki temu wszystkiemu Bóg mógł zastosować wobec nas swoje pełne zbawienie – w. 5, 9–11; Ps 22; Iz 53; Dn 9:26.
 - B. Wprawdzie zgodnie z dyspensacją Duch Chrystusa został ukonstytuowany śmiercią i zmartwychwstaniem Chrystusa oraz poprzez nie w czasach nowotestamentowych (J 7:39; Rom. 8:9–11), jednak Jego funkcja jest wieczna, ponieważ jest On Duchem wiecznym (Hbr 9:14).
 - C. Duch Chrystusa w swojej wiecznej funkcji znajdował się w starotestamentowych prorokach, wskutek czego rozumieli oni, że Chrystus przyjdzie do nowotestamentowych wierzących, by być dla nich wszechwystarczającą i nieograniczoną łaską pełnego Bożego zbawienia, dzięki której będą oni mogli wejść do radości Pana w wieku królestwa, czyli cieszyć się zbawieniem swoich dusz – J 1:17; Hbr 10:29b; 1 P 1:9; Mt 25:21, 23.
 - D. Duch Chrystusa stosuje wobec nas pełne Boże zbawienie jako łaskę za pomocą dwóch narzędzi: prorokowania starotestamentowych proroków i głoszenia nowotestamentowych apostołów – 1 P 1:10–12; por. Obj 2:7a.
- IV. Łaska, w której wierzący całkowicie pokładają swoją nadzieję, zostanie im przyniesiona przy objawieniu się Jezusa Chrystusa – 1 P 1:13:**
 - A. Łaska, która zostanie nam przyniesiona przy objawieniu się Jezusa Chrystusa, odnosi się do zbawienia duszy, które będzie zwieńczeniem pełnego Bożego zbawienia – w. 5, 9–10:
 1. Łaska, dana nam w Chrystusie, została nam darowana, zanim zaczął się świat – 2 Tm 1:9; Tt 2:11.

2. Bóg, który był na początku, stał się ciałem w czasie i przyszedł jako łaska, którą człowiek może przyjąć, posiadać i którą może się radować — J 1:1, 14, 16–17.
3. Przetworzony Trójjedyny Bóg, który został zwieńczony jako wszechzawierający, życiodajny i zamieszkujący Duch, stał się Duchem łaski z naszym duchem — 1 Kor 15:45b; 2 Kor 3:17; Hbr 10:29; Ga 6:18; Flp 4:23.
- B. Co dzień winniśmy otwierać swoje naczynie i nieustannie przyjmować łaskę oraz w pełni i całkowicie złożyć w niej swoją nadzieję — Rz 5:17; 1 P 1:13.
- V. Wyrażenie *łaska u Boga* w Pierwszym Liście Piotra 2:19–20 odnosi się do motywacji, jakiej dostarcza nam boskie życie w naszym wnętrzu, oraz do wyrazu tego życia w naszej codzienności, co staje się w naszym zachowaniu czymś pełnym łaski i godnym przychylnego przyjęcia zarówno w oczach człowieka, jak i Boga:**
- A. Łaska jako przetworzony Trójjedyny Bóg, którym się radujemy, staje się naszą wewnętrzną motywacją i zewnętrznym wyrazem w naszej zażyłej społeczności z Bogiem i świadomości Boga; wszyscy musimy nauczyć się mieć łaskę, czyli przyjmować ją, brać ją w posiadanie, korzystać z niej i ją stosować — Hbr 12:28.
- B. Przetworzony Trójjedyny Bóg jako łaska, którą przyjmujemy i którą się radujemy, w widzialny sposób wyraża się poprzez nas, by inni mogli Go zobaczyć w naszym świętym życiu i na spotkaniach kościoła — Dz 11:23.
- C. Zostaliśmy powołani do tego, by radować się Chrystusem jako łaską i wyrażać Go jako łaskę pośród cierpień, dzięki czemu możemy stać się powieleniem, kopią, Chrystusa, który w prowadzonym przez siebie życiu Boga–człowieka jest naszym wzorem — 1 P 2:20–21.
- VI. Łaska życia to dziedzictwo wszystkich wierzących, zarówno silnych, jak i słabych — 3:7:**
- A. Łaska życia to Bóg, który w swej Boskiej Trójcy — Ojcu jako źródle życia, Synu jako wypływie życia i Duchu jako przepływie życia, który wraz z Synem i Ojcem płynie w naszym wnętrzu jako łaska dla nas — jest dla nas życiem i zaopatrzeniem w życie — J 7:38–39; Obj 22:1.
- B. Jesteśmy dziedzicami, którzy dziedziczą łaskę życia, i naczyniami, które ją zawierają — 1 P 3:7; Ef 1:14; 2 Kor 4:7.
- VII. Wyrażenie *różnorodna łaska Boga* wskazuje na różnicowanie bogactw łaski Bożej, którymi święci sobie nawzajem usługują — 1 P 4:10:**
- A. Różnorodna łaska Boża to bogate zaopatrzenie w życie, czyli Trójjedyny Bóg, który służy nam samym sobą w wielu aspektach — 2 Kor 13:13; 12:9.
- B. Musimy być dobrymi szafarzami różnorodnej łaski Boga — wypowiadać słowa łaski jako Boże wyrocznie i usługiwać innym z siły i mocy łaski, której dostarcza nam Bóg — 1 P 4:10–11; Łk 4:22; Ef 3:2; 4:29.
- VIII. Bóg pokornym łaskę daje, lecz pysznym stawia opór — 1 P 5:5:**
- A. W życiu kościoła wszyscy musimy przepasać się wobec siebie nawzajem pokorą, abyśmy mogli radować się Bogiem jako Dawcą łaski — por. J 13:3–5.
- B. Pokora zbawia nas od wszelkiego zniszczenia i przyciąga Bożą łaskę, natomiast pycha czyni z nas największych głupców — Jk 4:6; Ps 138:6; Prz 29:23.
- C. Musimy chcieć zostać uniżeni, ukorzeni, pod potężną ręką Boga, która nas karci, i zrzucić swoje życie wraz z jego troskami na Boga, gdyż On z miłością i wiernie się o nas troszczy — 1 P 5:5–7; por. Ps 55:23.
- IX. „Bóg wszelkiej łaski” — Ten, który powołał wierzących do swojej wiecznej chwały — doskonalili ich, utwierdza, umacnia i ugruntowuje poprzez cierpienia; ta „wszelka łaska” to „prawdziwa łaska Boga”, w którą wierzący powinni wejść i w której stoją — 1 P 5:10, 12.**

X. Prawdziwa łaska Boża to łaska, w której, wraz z poznaniem naszego Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa, wierzący winni wzrastać ku Jego chwale zarówno teraz, jak i do dnia wieczności – 2 P 3:18:

- A. Tak apostoł Piotr zakończył swoje pisma, dając tym samym do zrozumienia, że wszystko, co napisał, pochodzi z łaski Bożej, w niej się odbywa i przez nią się dokonuje.
- B. Owocem łaski w Bożej ekonomii jest Ciało Chrystusa – Boży poemat – które stanie się Nową Jerozolimą, zwieńczeniem Bożej sprawiedliwości w nowych niebiosach i nowej ziemi – Ef 2:7–10; 2 P 3:13.
- C. Bogactwa Bożej łaski, bogactwa samego Boga, którymi możemy się radować, przekraczają wszelkie granice i na wieki będą jawnie wystawione na pokaz – Ef 2:7.